வாஹினியின்

குணசுந்தரி

..கதை..

நடிகர்கள் :

டாக்டர் சுப்பாராவ்
சிவராவ்
ரேலங்கி
ஜி. சுப்பாராவ்
சிவராம்
கௌரீபதி சாஸ்திரி
சதாசிவராவ்
ஸி. நாகேஸ்வர ராவ்
வி. லக்ஷ்மீகாந்த கவி
பி. கோடீஸ்வர ராவ்
சாந்தகுமாரி
மாலதி
ஸ்ரீரஞ்சனி (ஜூனியர்)
டி. ஜி. கமல
ஹேமலத
கனகம்
லக்ஷ்மீ ராஜ்யம் (ஜூனியர்)
ஸீத
அன்னபூர்ண
அஞ்சனீபாய்

—இன்னும் பலர்

THE JUPITER PRESS LTD., MADRAS.

T-UN-546

கதை

பார்வதி பரமேஸ்வரர்கள் உலகங்களைக் கடாக்ஷம் செய்துகொண்டு, ஆகாய மார்க்கமாகச் செல்லுகையில் பூலோகத்திலிருந்து உள்ளம் உருகும்படியான பிரார்த்தனை ஒன்று காதிற் படுகிறது. நின்று பார்க்கையில், சுந்தரி என்னும் ஒரு அழகிய பெண் மிக பக்தியுடன் தேவியைப் பிரார்த்திக்கிறாள். அவள் சமீபத்தில் ஒரு கரடியிருக்கின்றது. அந்தக் கரடி அவளுடைய கணவனென்றும், அந்த விபரீதம் எப்படி நேரிட்டது என்றும் பரமசிவன் பார்வதிக்கு உரைக்கிறார் :

உக்ரசேன மகாராஜனுக்கு ரூபசுந்தரி, ஹேமசுந்தரி, குணசுந்தரி என்று மூன்று குமாரத்திகள் உண்டு. குணசுந்தரி பிறந்தவுடனே ராணி இறந்துவிட்டாள். அதுமுதல் மகாராஜாவே, ராஜ்ய காரியங்களையும் கவனியாமல், தம் புதல்விகளை மிக்க அன்போடு பாராட்டிச் சீராட்டி வந்தான். இவ்விதம் பதினாறு வருஷங்கள் சென்றன.

ராஜாவுக்கு ஹரமதி, காலமதி என்று இரண்டு மருமான்கள் உண்டு. இவர்கள் எதற்கும் உதவாத "சாப்பாட்டு ராமன்கள்". இவர்களுக்குத் தம் முதல் இரண்டு புதல்விகளை மணஞ்செய்துகொடுக்க எண்ணி, மூன்றாம் புதல்விகளும் தகுந்த வரன் கிடைத்ததும், மூன்று கலியாணங்களையும் நடத்தி, ராஜ்யத்தைப் பெண்களிடம் ஒப்படைத்து, தான் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள நினைத்தான்.

இதற்குள் ராஜாவின் ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி மகோற்ஸவம் நடைபெற்றது. அப்பொழுது ராஜா, கர்வத்துடன், தன் குமாரிகளை ராஜசபைக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் தன் ராஜ்யம் இனிமேல் தன்னுடைய குமாரிகளுடையதே என்று

பிரகடனம் செய்து, தன் குமாரிகளைப் பார்த்து, அவர்களுக்குத் தன் மேலுள்ள அன்பை சபையில் தெரிவிக்கும்படி கேட்டான். தன்னலம் கருதும் துஷ்டைகளான ரூபசுந்தரியும் ஹேமசுந்தரியும் உடனே தங்கு தடையின்றி தங்களுக்குத் 'தகப்பனே ஸர்வம்' என்று தெரிவித்தார்கள். குணசுந்தரியோ பெயருக்கேற்ற குணமுடையவள். எப்பொழுதும் உண்மையையே பேசுபவள். தந்தைமீது தனக்கு உண்மையான அன்பு இருந்தபோதிலும், "ஸ்திரீக்குக் கணவனே தான் எல்லாம். அதுதான் நீதி" என்று அடக்கமாகப் பதிலளித்தாள். இதைக் கேட்டதுமே மகாராஜா கோபங்கொண்டு, "நன்றி கெட்டவளே! உன்னுடைய கணவன், நொண்டி, குருடு, ஊமை, செவிடு அல்லது கிழமாகவோ இருந்தால் அவனே உனக்கு எல்லாம் என்று அவனை நேசிப்பாயா?" என்று கேட்டான். "கடவுள் அப்படிப்பட்ட ஒருவனை எனக்கு நிர்ணயித்தால், நான் அவனையே நேசிப்பேன்" என்று குணசுந்தரி பதில் சொன்னாள். "பெண்ணுக்குக் கணவனை நிர்ணயிப்பது அவள் தந்தையா அல்லது கடவுளா?" என்று ராஜா கேட்க, "கடவுளே" என்று அவள் பதில் சொன்னாள். "அப்படியானால் உன் அறியாமைக்கு உன்னை நான் தண்டிக்கிறேன்" என்று வெகுண்டான் மகாராஜா.

ராஜா நினைத்தால் எதற்குக் குறைவு? மறுநாளே முகூர்த்தம் நிச்சயித்து, ரூபா, ஹேமா இவர்களை ஹரமதி, காலமதி என்ற அசடர்களுக்கும், பாவம், குணசுந்தரியை நொண்டி, குருடு, ஊமை, செவிடு எல்லாமான ஒரு கிழவனுக்கும் கலியாணம் செய்து கொடுத்தான். குணா தெய்வத்தின்மேல் பாரம் சுமத்திப் பொறுமையுடன் இருந்தாள்.

நம்பினவர்களை தெய்வம் கைவிடாது! மகாராஜா தேடிப் பிடித்துக்கொண்டு வந்த குணாவின் கணவன் உண்மையில் அங்கஹீனன் அல்ல. தன்னுடைய குறைவற்ற அழகான உருவத்தை மறுநாளே காட்டிவிட்டான். இதைக்கண்ட

மகாராஜா கடுங்கோபங்கொண்டு, "யாரடா நீ, என்னை மோசம் செய்தவன்?" என்று கேட்க, அவன் "நான் தெய்வாதீனன்" என்று சொல்லிச் சிரித்தான். உடனே மகாராஜா அவனை அடிக்கப்போய், கடவுளை நிந்தித்தவனுய்க் கீழே விழுந்தான். அவன் உடல் நலம்கெட்டது. படுக்கை யாய்ப் படுத்தான்.

குணு துக்கத்துடன் தன் தகப்பனிடம்சென்ருள். ஆனல் ராஜா அவளைக் கோபித்து, "இவளையும் இவள் புருஷனையும் விரட்டி விடுங்கள்" என்று கட்டளையிட, தெய்வாதீனன் "எப்பொழுதாகிலும் நாங்கள்தான் உனக்குக் கதி" என்று சொல்லி குணுவுடன் புறப்பட்டுப் போய்விட்டான்.

அந்த நகரக் கோடியில் 'எருகலகூடெம்' என்ற கிரா மத்தில் தெய்வாதீனன் குடிபுகுந்தான். குணசுந்தரி தன் விசித்திர கணவனுடன் புதுவாழ்க்கை நடத்த ஆரம்பித்தாள். அடிக்கடி தன் தந்தையை நினைத்து துயரப்பட்டாள். ஆனல், தெய்வாதீனன் சித்திரக்காரனுகவும், பாடகனுகவும், நாட் டியக்காரனுகவும் நாளுக்கொரு மாதிரியாக அதிசயமாக மாறிக்கொண்டே குணசுந்தரிக்கு ஆச்சரியத்தை உண்டு பண்ணி வந்தான். ஆகவே, தன் கணவனிடம் ஏதோ விசேஷ சக்தி இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணி குண சுந்தரி அவனிடம் விசுவாசத்துடனேயே இருந்துவந்தாள்.

கட்டிலில் படுத்திருந்த மகாராஜா மிகவும் வேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தான். 'தகப்பனே தங்களுக்கு சகல மும்' என்று சொன்ன ரூபவதியும் ஹேமவதியும் அவன்மீது சிறிதும் அன்பு ஆதரவு இல்லாமல் தங்களுக்கு எப்பொழுது ராஜ்யம் வருமோ என்று காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நாளுக்குநாள் ராஜாவின் வியாதி அதிகமாகிக்கொண்டே போயிற்று. ராஜ வைத்தியர் "ஆயுத சிகிச்சை செய்தா லொழிய மகாராஜா பிழைக்கமாட்டார்" என்று சொல்லி விட்டார். "அப்படியானல் பலவந்தமாகவேனும் ஆயுத

சிகிச்சை செய்யுங்கள்" என்று அந்த இரு குமாரத்திகளும் சொன்னார்கள். "என்மேல் உங்களுக்கு அன்பு இவ்வளவு தானா?" என்று மகாராஜா கத்தினர்.

ராஜாவின் துயரத்தைக் காண சகியாத அந்த ராஜ வைத்தியர் "மஹேந்திர மணியை வரவழைத்து, அந்த உன்மீது வைத்தால் உடன் உன் வியாதி குணமாகும்" என்று ஒரு யோசனை கூறினர். பிறகு, மந்திரத்தினால் பார்த்தபொழுது, அந்த மஹேந்திர மணி, மஹேந்திர பர்வதத்தில் இருப்பதாகவும், அதை அடையும் வழியில் 'சிம்மத் துவாரம், மகரத்துவாரம், கமலத்துவாரம்' என மூன்று வாசல்கள் இருப்பதாகவும், ஒவ்வொரு வாசலையும் ஒவ்வொரு பயங்கரமான யக்ஷிணி காவல் புரிவதாகவும், அந்த மணியை அடைவது மிகவும் கஷ்டம் என்றும் தெரிந்தது. ஆகையினால் அந்த யக்ஷிணிகளை ஜெயித்து, அந்த மணியைக்கொண்டு வந்து தன்னைக் காப்பாற்றுபவனுக்குத் தன் ராஜ்யத்தைத் தருவதாக மகாராஜா பிரகடனம் செய்தான்.

மணியைக் கொண்டுவந்து யார் ராஜ்யத்தை அடித்துக் கொண்டு போகிறார்களோவென்று, ரூபாவும் ஹேமாவும், ஹரமதி, காலமதியிடம் சண்டையிட்டு, மணியைக்கொண்டு வராமல் அரண்மனைக்குள் நுழையக் கூடாதென்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டார்கள். இவர்களுக்கு யக்ஷிணி என்றால் என்ன என்று ஏதாவது தெரிந்தால் அல்லவா பயப்படுவதற்கு. 'சரி' என்று தலையை ஆட்டிக்கொண்டு ஆனந்தத்துடன் சென்றார்கள்.

"தந்தையை எப்படி ரக்ஷிப்பது?"—மனம் வைத்தால் தன் கணவனால் முடியும் என்று நினைத்து குணசுந்தரி, துக்கத்துடன் தன் கணவனுடைய பாதங்களில் வீழ்ந்து, தந்தையின் உயிரைக் காப்பாற்றும்படி வேண்டிக் கொண்டாள். அப்பொழுது தெய்வாதீனன், தான் காமரூபத்தினால்தான் இவ்வாறு இருப்பதாகச் சொல்லி தன்னுடைய சுயரூபத்தை

யும் காண்பித்துப் பிறகு கூறினுன்: "நான் ஒரு ராஜ குமாரன். ராஜ்யத்திலிருந்து துரததப்பட்ட என்னுடைய பெற்ருேர் இறந்துவிடவே, என்னை ஒரு தபஸ்வி வளர்த்து, காமரூப வித்தை தவிர மற்ற எல்லா வித்தைகளையும் எனக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார். ஆனுல், அவருக்குத் தெரியாமல் நான் கற்றுக்கொண்ட இந்தக் காமரூபத்தை நான் தரிப்பதைப் பார்த்து அவர், 'உன்னுடைய இந்த காமரூப வித்தையின் ரகஸ்யம் உன் மனைவி தவிர வேறு எவருக்காகிலும் தெரிந்தால், நீ ஒரு கரடியாக மாறக்கடவாய்' என்று சபித்தார். ஆகையினுல் ஜாக்கிரதையாக இரு. நீ இக்காமரூப ரகஸ்யத்தை யாருக்காவது சொன்னுல், நான் கரடியாகி விடுவேன் என்பதை நினைத்துக்கொள்."—இவ்வாறு குணசுந்தரிக்குச் சொல்லிவிட்டு, மறுபடியும் கிழரூபத்துடன் மணியைக் கொண்டுவரப் புறப்பட்டான்.

வழியில் ஹரமதியையும் காலமதியையும் சந்தித்து, அவர்களிடம் விஷமம் செய்து, ஆடிக்கொண்டே கானகத்தைத் தாண்டி, சுரங்கத்தின் வழியாகப்போய் பயங்கரமாகவும், அற்புதமாகவும், மோஹனுகரமாகவும் உள்ள 'சிம்மத்துவாரம், மகரத்துவாரம், கமலத்துவாரம்' முதலியவற்றை அடைந்து, அங்கு காவல் காக்கும் ஒவ்வொரு யக்ஷிணியிடத்தும், ஹரமதி காலமதிகளின் சாவை நிர்ணயஞ் செய்து, பிறகு அவர்கள் மூர்ச்சை யடைந்தவுடன், அந்த யக்ஷிணிகளைத், தன்னுடைய யுக்தியினுலும், காமரூப வித்தையின் மேன்மையினுலும் ஜெயித்து, மந்திர சக்தியினுல் மஹேந்திர மணியை அடைந்தான். பிறகு, ஹரமதி, காலமதிகளின் மூர்ச்சையைத் தெளியச் செய்து, மூவரும் வழியில் உள்ள ஒரு காளி கோயிலின் பக்கத்தில் விச்ராந்தியடைய எண்ணினுர்கள். தெய்வாதீனன் மணியைத் தலையின் கீழ் வைத்துப் படுத்துக்கொண்டான். ஹரமதியும் காலமதியும் கெட்ட எண்ணத்துடன் தூங்கிவிட்டதுபோல் பாசாங்கு செய்தார்கள்.

இதற்கிடையில், குணசுந்தரி தன் தகப்பன் தன்னை நினைத்துப் பச்சாத்தாபப்படுவதாகவும் தன்னைப் பார்க்க ஆவல் கொள்வதாகவும் கேள்விப்பட்டுத் தந்தையைப் பார்க்கச் சென்றாள். வாசலிலேயே ரூபாவும் ஹேமாவும் குணவைத் தடுத்து, சொல்லத் தகாத வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள். "உன் கணவன் மிகவும் கேவலமானவன்; தரித்திரன்" என்று நிந்தித்தார்கள். பதிநிந்தனையைப் பொறுக்க முடியாமல், குணசுந்தரி, ஆவேசத்துடன் "என் கணவன் ஹீனன் அல்ல. காமரூப வித்தை தெரிந்த வீரசேன மகாராஜன்" என்று சொன்னாள். அதே சமயத்தில், ஹரமதியும் காலமதியும், தெய்வாதீனன் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவனை ஒரு பாழுங் கிணற்றில் தள்ளிவிட்டு, மணியை எடுத்துக்கொண்டு அரண்மனைக்கு ஓடினார்கள். சொல்லக்கூடாத ஒரு ரகஸ்யத்தை குணசுந்தரி சொன்னதினால், பாவம், தெய்வாதீனன் அந்தக் கிணற்றிலேயே ஒரு கரடியாக மாறிப் போனான். ஆனாலும், அவன் அதினின்றும் வெளியே வந்து வீட்டிற்குப் போகும் வழியே துக்கத்துடன் நடந்தான்.

குணசுந்தரி, தான் செய்த தவறினால், தன் கணவன் கரடியாக மாறிப்போயிருப்பான் என்று கண்டுகொண்டு விம்மி விம்மி அழுதாள். வீட்டிற்கு வந்து நினைவற்று விழுந்துவிட்டாள்.

ஹரமதியும் காலமதியும் மணியைக் கொண்டு வந்து மகாராஜாவிடம் வைத்தார்கள். ஆனால், மந்திரம் மறந்து போனதினால், மணி வேலை செய்யவில்லை. மகாராஜா தன் உயிர் ஆசையை விட்டுவிட்டார்.

தெய்வாதீனன் கரடியாக மாறித் தன் ஊர் சென்றதும், அங்குள்ளவர்கள் எல்லோரும் பயப்பட்டு, கத்திக்கொண்டே கரடியைத் துரத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். அதைக் கேட்டு, குணசுந்தரி, அவர்களை விலகச் செய்து, கரடியை வீட்டிற்கு

அழைத்துச் சென்றாள். 'தன் வினை தன்னைச் சுடும்' என்று விசனப்பட்டு, தன் கணவனின் சாப விமோசனத்திற்காக...

......லோக மாதாவான உன்னை இம்மாதிரி பிரார்த்தனை செய்கிறாள்.

இப்படியாகப் பரமேஸ்வரன் பார்வதியைப் பார்த்துச் சொல்லி முடிக்கிறார். தாயின் உள்ளம் பிரார்த்தனைக்கு இரங்காமலிருக்குமா? "இப்பொழுதே அந்தப் பெண்ணைக் காப்பாற்றவேண்டும்" என்று சொல்கிறாள் அன்னை.

உடனே பார்வதி பரமேஸ்வரர் வேட தம்பதிகளாக மாறி, பூலோகத்திற்குச் செல்கிறார்கள். அங்கே அந்தக் கரடியையும் அழைத்துக்கொண்டு, மகாராஜாவிடம் செல்கிறார்கள். ராஜாவிடம், நவரஸங்களுடன் சித்திர நாடகம் நடித்து, ரூபாவும் ஹேமாவும் மோசம் செய்தவர்களென்றும், குணசுந்தரியே உண்மையில் தன் தந்தையை நேசிக்கிறவளென்றும் மகாராஜாவுக்கு நிரூபிக்கிறார்கள். துரோகிகளான ஹரமதி, காலமதியைத் தண்டித்து, கரடியைத் தெய்வாதீனனாக மாற்றி, மணியைச் சக்தி வாய்ந்ததாகச் செய்து, ராஜாவையும் குணப்படுத்துகிறார்கள்.

அவர்கள் அருளால், தெய்வாதீனன் வீரசேன ராஜகுமாரனாக மாறுகிறான். எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து, கடவுளைத் தோத்திரம் செய்கிறார்கள்.

பார்வதி பரமேஸ்வரன் அவர்கள் எல்லோரையும் ஆசிர்வதிக்கின்றனர்.

சுபம்.

பாட்டுகள்

குணசுந்தரி :

ஓ மாதா! ராவா! மொரவினவா!
நீவு வினு திக்கெவரே! ஓ ராஜராஜேஸ்வரீ! || ஓமாதா ||
தீன ஜனாவன தீக்ஷாபரவனி, மானக நின்னே
மதி நம்மிதினே
வ்ரதமுலு, பூஜலு, பலரஹிதமுலா! பக்துராலியெட
தயலேதா || ஓ ||
எவ்வரு படனீ என்னடு கனனீ ஈ துர்விதினே னெடுல
பரிந்துனே
ஜாலி கலுகதா நாகதிகனின, ஜீவிதாந்தமிக இந்தேனா
|| ஓ ||

ரூபசுந்தரி, ஹேமசுந்தரி :

கலகலா ஆ கோகிலேமோ, பலுகரிஞ்சே விண்டி வா!
ப்ரணய கலஹமு வார்த்தலெலவியோ, வினகுதா ஹல,
மன்னதே || கல ||
பாலமனசுன பாவமேமோ, பூல குமகுமலாடெனே
ப்ரியுனிகோஸம் பாளி அயிதே, ஸாயமே தானன்னதே
|| கல ||
ப்ரேமயேமோ விரஹமேமோ, பாமவிந்தகநுன்னதே
வலசி தலசே வருடு எவடோ, பிலசிவஸ்தா நன்னடே.

ரூபசுந்தரி, ஹேமசுந்தரி :

சல்லனி தொரவே லே, சல்லனி தொரவே லே
சல்லனீ தொரவே லே, சந்தமாமா... நீ
அல்லரி சாலிஞ்சவோய் சந்தமாமா ||
சல்லனி நீ வெந்நெலலோ ஒள்ளு கந்தெனோயீ,
ஈ சல்லனி நீ வெந்நெலலோ ஒள்ளு கந்தெனோயீ, மா
ஒள்ளு கந்தெனோயீ......
ஜல்லு ஜல்லு மண்டே, ஜல்லு ஜல்லு மண்டே, மா
உல்ல மதிரெனோயீ! சந்தமாமா! ஓ சந்தமாமா!
ஓ சந்தமாமா ||

வங்நெல தொரவேலே, வங்நெல தொரவேலே சந்த
மாமா நீ
வெங்நெல சாலிஞ்சவோய் சந்தமாம ||
பில்லகாலி நுசிகொல்பி மாவல்லெலு கதிலிம்சாவ்,
மா வல்லெலு கதிலிம்சால்,
மா ஒள்ளுனு புலகிம்சாவ்
வலபுதோடி செலகாடகு
கிலிகிம்தலு சலிபாவே || சந்தமாம, ஓ சந்தமாம ஓ சந்த
மாம ||
தாரல தொரவேலே, தாரலதொரவேலே சந்தமாமா நீ
திருலு சாவிம்ச வோய் சந்தமாம,
ஓ சந்தமாம ஓ சந்தமாம...

குணசுந்தரி :

உபகார குணாலயவை உன்னவுகதே மாதா || உப ||
அபராதமு லன்னி மரசி ஆதரிம்பவே ! மாதா || உப ||
தெலிவிலேனி அஹமுலதோ தெலியரானி பாதலதோ
கலதசெந்து ஜீவுலமமு மேலுகொலிபி எலுகொனக
|| உப ||
எனடோ, எச்சடனோ ஈ நாடக பரிசமாப்தி !
ஜ்ஞான மொஸகி தாரிஜூபி, தீனுல மமு தீவிம்பக
|| உப ||

குணசுந்தரி :

கல்பக மதல்லிவை கனதவெலசின கௌரி !
கல்யாண ஹாரதினி களவு நீவே தேவி
இல்வேல்புவை உண்டிவே, இல்லெல்ல சுபகளல தீபிம்
பவெ......ஓ தல்லி || கல்ப ||
சததோடி சாகலுனு பலபுஷ்ப பரிதமுலு
ஓ கல்பகம தல்லி ! தனுவெல்ல குமகுமயெ
நவபரிமள மீப்வே, மீபூஜ நவமல்லிகலனு கொனவே
மானவுலு தேவதலு மனுட நீ நீடனே [|| கல்ப ||
ஓ கல்பகமதல்லி ! பெத்த முத்தைதுவவு
பேரடாலவு ராகதே, ம்ரொக்கந்தி கனசுபமு
தீவிம்பவே...ஓ தல்லி
ஜயமுகா தீவிம்பவே, கை கொனவே ஜய ஹாரதினி
தேவிரோ ! || கல்ப ||

பின்னணி (Background)

அம்ம மஹலக்ஷ்மி தயசேய வம்மா, மம்மு மாபல்லெ
பாலிம்பவம்மா || அம்ம ||
என்னி நோமுல பண்டவோ அம்மா! ஏமி புண்யால
பலமவோ அம்மா ||
நீவு பட்டிந்தி பங்கார மம்மா! நீவு மெட்டிந்தி
சுவர்க்கமே அம்மா
நீவு பலிகிந்தி நிஜதர்மமம்மா! நீவு மாபாக்ய தேவதவெ
அம்மா || அம்ம ||
எருகலு ஹ்னஜனுலனி வெருவவலதம்மா
பருவுன ராசவாரினி தீஸிபோமம்மா
நினுகன்ன பிட்டக சூதுமே அம்மா
நினுகண்டி பாபக காதுமே அம்மா || அம்ம ||

தெய்வாதீனன்:

ஓ ஹொரெ ஓ ஹொரெ ப்ரஹ்ம தேவுடா—நீ
வெந்த ஹொாந்தகாரிவய்ய ப்ரஹ்மதேவுடா—நீ
வெந்த புத்திசாலிவய்ய ப்ரஹ்மதேவுடா,
ஊருலேனி பேருலேனி ஓட்டி தரித்ருண்ணி...பட்டெ
...கொட்டெ...
பட்டெ கொட்டெ ராஜாவாரி அல்லுனி சேசாவே
பட்டெ கொட்டெ ராஜகூதுரி மொகுண்ணி
சேசாவே...அஹ
எந்தபனி சேஸ்திவய்ய பரஹ்மதேவுடா... || நீ வெந்த
...அய்யாரே...ஹதவிதீ...தோந்தரினு...
எண்டகன்னெ எருகனட்டி ராசமுத்துல கும்மனு
மொண்டிவானி மெடகுகட்டி ஏலுகோபோ அ...
தேவுடா...தேவுடோய்
ஏமிராத ராஸ்திவய்ய! ப்ரஹ்மதேவுடா நீ
தேமீ பாகோதமய்ய! ப்ரஹ்மதேவுடா நீவேமி
புத்திசாலிவய்ய ப்ரஹ்மதேவுடா!

தெய்வாதீனன்:

சிடிதாளம் வேஸ்தி நண்டே—சிட்டண்டுலு சேஸ்தி
[நண்டே
சிக்குகிலே ஸடலிபோவாலே ||
ஓ—ரங்குரங்குல ரமணி ரங்கீ

ரிங்கு ரிங்குன யெகிரி ராவோலே
ஏ ஊரு ஏலினுவோ ஏ பேர வெலஸினுவோ
வைனமேமி தெலியகுண்டகனே ||
ஓ—பொஸிநவ்வுல பூலரங்கா
வாஸி கன்னிய வலசி வச்சேனு?
மனவலபூ—மனமனஸு மனமாடா ஒகடி ஐதே
ஊருபேருல ஊஸெ உண்டதுகா ||
ஓ—ரங்கு ரங்குல ரமணிரங்கி
ஸன்ன ஸன்னக ஸரஸ கொச்சேவா!
மனஸண்டே எந்தவரகோ மாடண்டே எந்த நிஜமோ ||
வைனமேமீ தெலியகுண்டகனே... ||
ஓ—போஸிநவ்வுல பூலரங்கா
குலமு கன்னிய கூடிவச்சேனு
சிலுகா கோரிங் கலமுகா, கலஸிமெலஸீ செலகிபோதே
ஊருபேருல ஊஸெ உண்டதுகா... ||
ஓ—ரங்கு ரங்குல ரமணி ரங்கி
ரிங்கு ரிங்குன யெகிரி ராவோலே.

வீரசேனன்:

ஓ—ஓஹோ! சாருசீலா! லே ஐவராலா!
ஸொகுஸுபளா!
ஓ—ரூபபாலா! நிங்கன, வலபு புலக லொலஸெ புல
புலா!
கன்னுல்லோ விந்தெயை, வென்னெல்லோ வசந்தமை
சின்னீ! நீ ஹொயல் குபுல் குபாளிஞ்சே நஹாஜோ
ஹாருலே ||
[illegible]ங்காவீ சிரெவளிலோ, ரங்காரே நீ அங்கபங்கி
[illegible]கேடி பண்டை இம்புல் சொம்புல் ஐம்பாலாடே ||
குசால்போணீ, ரஸிகரமணீ, வகல்ஜிம்மி, வரிஞ்சேவோ
ஓஹோஹோ!
நாமொள்ளோ தண்டை, தல்லோ பூவை நெகடீ
முல்லோகாலேலே கேளிகி ராவோலே பாலாபேலா
லோலா ||

குணசுந்தரி:

ஸ்ரீ துலஸீ பிரிய துலஸீ ஐயமு நீயவே, ஐயமு நீயவே ||
சதமு நிநு சேவிந்துமு சத்க்ருப கனவே, சத்க்ருப
கனவே || ஸ்ரீ ||

லக்ஷ்மீ பார்வதி வாணீ அம்சல வெலஸீ
பக்தஜனுல பாலிஞ்சே மஹிம நலருகு || ஸ்ரீ ||
கொல்லக சாகலுவேஸீ, பெல்லுக தளமுலு விரிஸீ
சுபகர பரிமளமுலதோ பெரடி வேல்புவை வெலஸீ
|| ஸ்ரீ ||
தளமுன கொக விஷ்ணுவுகா விஷ்ணு துலசிவே—
ஸ்ரீ கிருஷ்ண துலஸிவே
ஜய ஹாரதி கைகொனவே மங்கள சோபாவதிவை
|| ஸ்ரீ ||

ஹரமதி, காலமதி :

ஹர, கால : அதியே எதுரை வச்சேதாகா பதரா
முந்துகு படிபோதராக்
கால : ஹாயிசகா அனி ஊர்வசி வஸ்தே ஏம்சேஸ்தா
வுர அன்னய்யா
ஹர : சீசீ போவே ஜேஜெம்மாயனி தரிமேஸ்தாரா
தம்மய்யா !
கால : ராசகிரீடகு ரம்பே வஸ்தே ஏம் சேஸ்தாவுர
அன்னய்யா !
ஹர : மீசம்திரிப்பி ரோஸம் சூபி வதிலேஸ்தாரா
தம்மய்யா
கால : மரி ஏடு கொண்டலூ எதுரு நிலிஸ்தே ஏம் சேஸ்
தாவுர அன்னய்யா
ஹர : ஜை வெங்கடேசுனிகி தண்ணம்பெட்டி எகிரேஸ
தாரா தம்...
கால : அந்தா அடிவே அன்னி மிருகாலே, எலுகெ...
ரொஸ்தே ஏம் சேஸ்தா...
ஹர : புலி நெதுரஸ்தா தம்மய்யா
கால : புலி யெது ரொஸ்தே ?
ஹர : ஏனுக வுந்தி
கால : ஏனுக வஸ்தே ?
ஹர : ஸிம்ஹான் னெட்டேத
கால : ஸிம்ஹமெ வஸ்தே ஏம் சேஸ்தாவ் ?
ஹர, கால : நான நான நானனு...

சிங்காரி :

நானு ஸிங்காரினே மகனு ஹ ஹ ஹ ||
ஜாண சிங்காரினே கோன சிங்காரினே || நானு ||
புஞ்ஜோலே டெவியா ஜ அ ண ஐதே, ஸஞ்ஜாலே
குடிலோ அணமைதே
பாம பிலீ பிலீ, மாம விபீ விபீ ||

யக்ஷிணி :

சவனிலோ கோயிலனே, கோயிலபாடே கானமுனே
கானமு கோரே செவினே, நா செவிலோ நேன
த்வனிஸ்தா ||
மிண்டசனே மேகமுனே, மேகமுலோனி சஞ்சலனே
சஞ்சல கோரே குரினே, நாகுரிலோ நேனே நடிஸ்தா ||
நா ஹ்ருதிலோ மோஹமுனே, மோஹமுரூபே
பிரேமமுனே
பிரேமனுகோரே பிரியுனே, நாப்ரியுனீ நேனே
வரிஸ்தா ||

வேடுவ தம்பதிகள் :

ஹரஹர ஹரஹர டமருக நாதம் பரசிவவேதம் பரம
ரஹஸ்யம்
தெலிஸிகோண்டயா தெலிஸிகோண்டயா
மன்னூ மின்னூ யேதோ, மன கன்னுல ரூசேதேதோ
மன்னூ மின்னூ கானகதிரிகே அன்னல அக்கல
அஹமதி யேதோ || தெலி ||
பகடிகி வெனுகே ரேயீ, ஆ ரேயிகி வெனுகே பகலூ
...டிகி ரேயிகி வெனகாலேமிடோ ! திகிதிகி திகிதிகி
தத்திதகதோம் || தெலி ||
ஙிப்புன காகின நீள்ளே ஆ ஙிப்புனே ஆர்ப்பெனு மள்ளீ
கொப்பதர்மமிதி கொப்பதர்மமிதி கொப்பதர்மமனி
கூஸெனு கோள்ளே || தெலி ||
கத்துனு கட்டின கோடீ சிவமெத்தி சச்செபோராடீ
கத்துலலோனே கம்மது உந்தா கத்தீ முட்டிதே
நெத்தீ கொச்சுனு || தெலி ||

குணசுந்தரி-கதை

நிருமாணித்தவர்கள்

கவி: பிங்களி நாகேந்திரராவ்

ஸ்கிரீன் ப்லே: கே. வி. ரெட்டி, கே. காமேச்வர ராவ்

ஸங்கீதம்: ஓகிரால ராமசந்திர ராவ்

நடனங்கள்: பி. கிருஷ்ணமூர்த்தி

உதவி தர்சகர்கள்: கே. காமேச்வர ராவ், B. A.,
டி. ஜி. திலக், B. A.

நிருமாண காரியதரிசி: சி. நாகேஸ்வரராவ், B. A.

போடோகிரபி: மார்கஸ் பார்ட்லீ

ஸௌண்டு ரிகார்டிங்: ஏ. கிருஷ்ணன், B. A.

ஆர்ட்: கே. நாகேஸ்வர ராவ், B. A.

லெபோரேடரி: ஸென்குப்த, B. SC.

மேக்கப்: ஹரிபாபு

எடிடிங்: ஜம்புலிங்கம், மணி

ப்லே பாக் பாட்டுகள்: பி. லீல, ஜி. வெங்கடேஸ்வர ரா

ஸ்டூடியோ:
வாஹினி ஸ்டூடியோஸ்

டைரெக்ஷன்:
கே. வி. ரெட்டி, B. SC. (HONS)

இப்புத்தகத்தின் விலை அணு ஒன்று.